Ó, undur lífs

Þorsteinn Valdimarsson

Jakob Hallgrímsson 1983

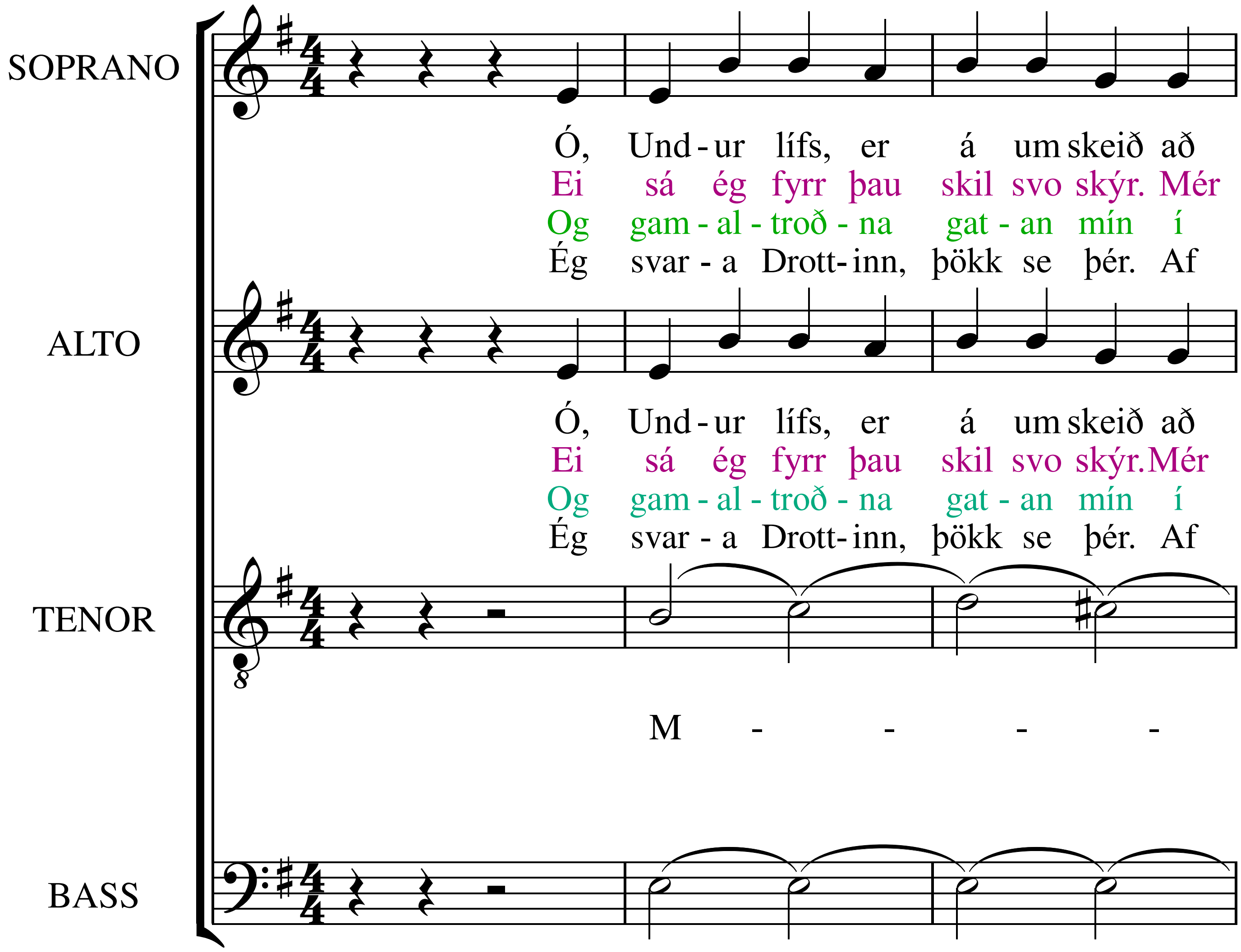

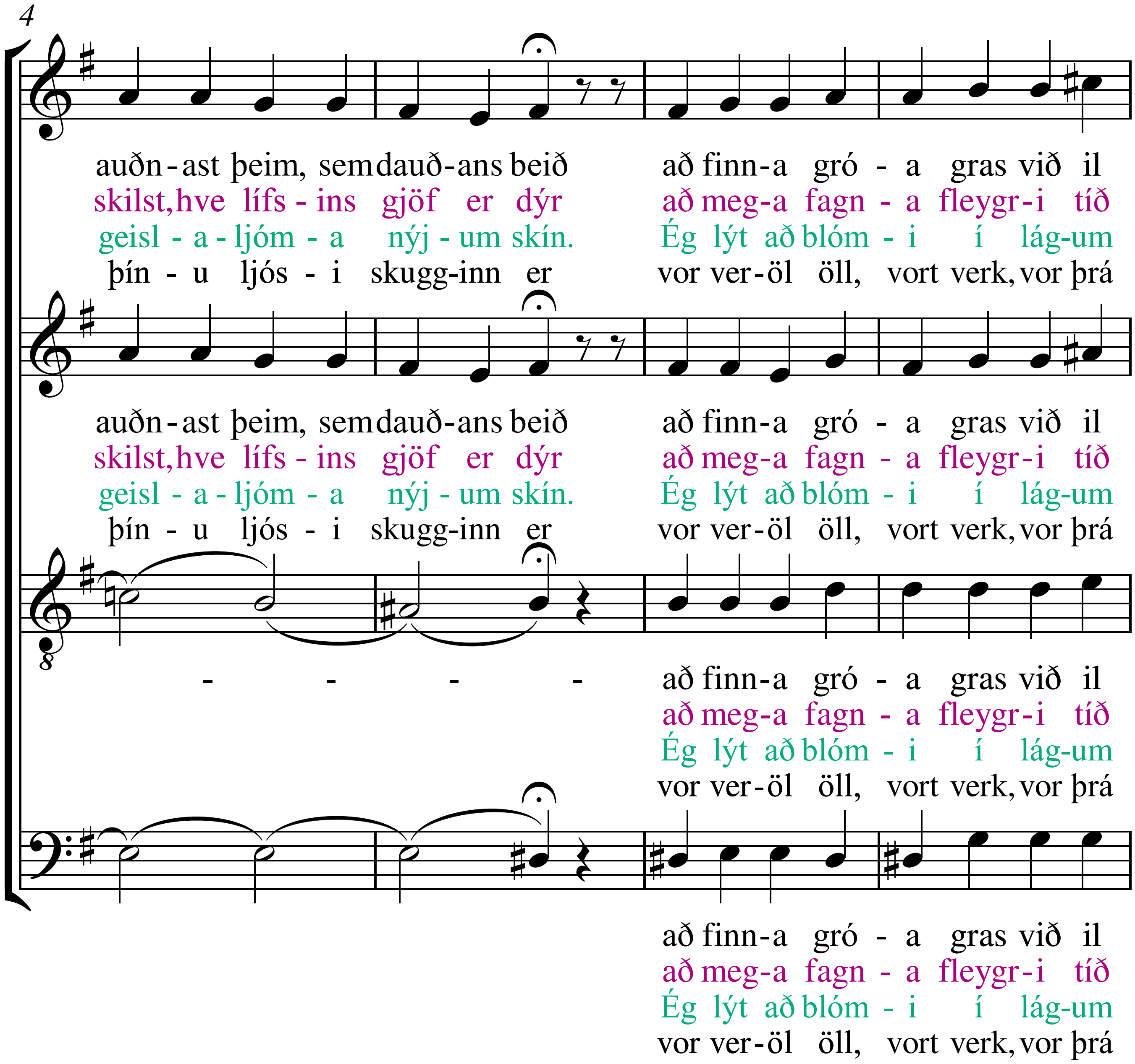
4
auðn-ast þeim, sem dauð-ans beið að finn-a gró - a gras við il
skilst, hve lífs - ins gjöf er dýr að meg-a fagn - a fleygr-i tíð
geisl - a - ljóm - a nýj - um skín. Ég lýt að blóm - i í lág-um
þín - u ljós - i skugg-inn er vor ver-öl öll, vort verk, vor þrá
auðn-ast þeim, sem dauð-ans beið að finn-a gró - a gras við il
skilst, hve lífs - ins gjöf er dýr að meg-a fagn - a fleygr-i tíð
geisl - a - ljóm - a nýj - um skín. Ég lýt að blóm - i í lág-um
þín - u ljós - i skugg-inn er vor ver-öl öll, vort verk, vor þrá
8
að finn-a gró - a gras við il
að meg-a fagn - a fleygr-i tíð
Ég lýt að blóm - i í lág-um
vor ver-öl öll, vort verk, vor þrá
að finn-a gró - a gras við il
að meg-a fagn - a fleygr-i tíð
Ég lýt að blóm - i í lág-um
vor ver-öl öll, vort verk, vor þrá

8
og gleði' í hjart - að ver - a til. Hve björt
við fugl - a - söng í morg - un hlíð og ti -
reit og les þar takn og fyrir - heit þess dags,
að vinn - a þér til lofs sem má þá stund,
og gleði' í hjart - að ver - a til. Hve björt
við fugl - a - söng í morg - un hlíð og ti -
reit og les þar takn og fyrir - heit þess dags,
að vinn - a þér til lofs sem má þá stund,
og gleði' í hjart - að ver - a til. Hve björt
við fugl - a - söng í morg - un hlíð og ti -
reit og les þar takn og fyrir - heit þess dags,
að vinn - a þér til lofs sem má þá stund,
og gleði' í hjart - að ver - a til. Hve björt
við fugl - a - söng í morg - un hlíð og ti -
reit og les þar takn og fyrir - heit þess dags,
að vinn - a þér til lofs sem má þá stund,

11
og ó - vænt skugga - a - skil
brá ljóss um loft - in víð
er ekk - ert aug - a leit.
er fög - ur hverf - ur hjá.
og ó - vænt skugga - a - skil
brá ljóss um loft - in víð
er ekk - ert aug - a leit.
er fög - ur hverf - ur hjá.
og ó - vænt skugga - a - skil
brá ljóss um loft - in víð
er ekk - ert aug - a leit.
er fög - ur hverf - ur hjá.
og ó - vænt skugga - a - skil
brá ljóss um loft - in víð
er ekk - ert aug - a leit.
er fög - ur hverf - ur hjá.